

Tölgyesi Livia – Veréb

Kocogás közben a minap, egy barna pamacs pottyant elém.

– Huhh, a szívem! – morogtam, de kíváncsiságom felülírta riadalmam. – Nini!

– Ne bántsa!

– Nnnem, persze.

– Nézze, reszket, fél szegény.

– Látom, hogyne, értem én.

Jött egy „Vauuu!” vélemény.

– Itt egy véreb?

– Ez itt veréb.

– Auuu!

A póráz végén érkezett gyerek a vérebre meredt... szájszegletében verébtoll fityegett.